

Hispaania

Rakvere Ametikooli tublimatel õpilastel oli võimalus sooritada ettevõttepraktika välismriigis. Minagi kasutasin võimalust ja kandideerisin Hispaanias toimuvale praktika kohale. Õnneks valiti mind välja koos veel kolme koka eriala õpilasega. Meiega koos sooritasid viie nädala pikkuse praktika Hispaanias praktika veel neli tislari ja neli ehitaja eriala õpilast.

Pabistasin enne väljasõitu ikka palju, sest ei olnud kunagi lennukiga lennanud. Marsruudiks oli Tallinn – Vantaa – Madrid - Malaga. Olin väga põnevil, sest sain korraga palju huvitavaid linnu näha, tegelikult rohkem nende linnade lennujaamu, aga seegi oli suur kogemus.

Madridis lennukist välja tulles paitas soe tuuleil mu nägu, see üllatas mind. Eestis oli oktoobri lõpus suhteliselt jahe, seepärast oligi väga mõnus jälle suvehõngu tunda. Lennujaam oli varem nähtutest kõige suurem, seega ka kõige huvitavam.

Sihtkohta Malagasse jõudsimel keskööl, vaja oli veel sõita Martosesse, kuhu oli kakssada kilomeetrit. Meie võõrustajad saatsid meile vastu auto ja minibussi. See kesköine sõit kujunes naljakaks. Seltskonnal, kes autoga läks, purunes kiirteel rehvi. Ka bussis sõitnud seltskond pidi tagasi pöörduma ja rurunenud rehvi auto juhti aitama. Meie üllatuseks ei osanud autojuht rehvi vahetada. Kutsuti isegi maanteeabi, kes ka eriti hakkama ei saanud. Lõpuks jõudsimel Martosesse vastu hommikut. Meile tutvustati maja, mis sai meie elupaigaks ja seadsime ennast sisse. Kuna olime väga väsinud, heitsime kohe magama.

Esimene päev uues kohas oli kõige põnevam. Uudistasime kõikjal linnas ringi. Meie võõrustajad korraldasid meile jalutuskäigu linnas ning tutvustasid linna ajalugu. Õnneks rääkis meie giid inglise keeles.

Ilm oli väga ilus. Meie majas, oli olemas nii söögituba, kui ka väike terrass koos basseiniga. Palavuse tõttu läksid poisid sinna kohe ujuma. Kohalikud olid sellest hämmingus, kuna nende jaoks oli juba sügis ja väljas jahe. Selliseid päevi oli meil palju, kus hämmastasime kohalikku rahvast kas seelikuga käies või päikest võtmas. Meile tundus olevat see ilm ühe õige Eesti suvise ilma moodi.

Järgmisel päeval tutvustati meie grupile kõikide praktikakohti. Kaks grupikaaslast läksid Bellavista restorani tööle ja mina koos ühe teise koka eriala õppiva tüdrukuga

Baviera restoran-pubisse. Köök oli väga väike, seal töötas kolm kokka. Jõudsimme kokkuleppele, et hakkame tööl käima iga päev, välja arvatud pühapäevad. Kahjuks rääkis seal inglise keelt ainult publi juhataja, keda iga päev kohal ei olnud. Algõpet hispaania keelest olime Eestis õnneks saanud, mistõttu veidi jagasime ära, mis kaastöötajad köögis rääkisid.

Töötasime põhiliselt *siesta* ajal. See on hispaanlastel püha aeg, kus nad puhkavad ja ei tööta, ainult söögikohad ja suuremad toidukauplused on avatud. Esialgu rakendati meid enamjaolt abitöödele, tuli isegi nõusid külma veega pesta. Kuid vaatamata esinenud raskustele, õppisime tundma hispaania kööki, mis erines meie omast tunduvalt. Kasutati palju oliiviõli, friikartuleid lisandiks ja igale salatile kallati peale mõru äädikat. See oli väga harjumatu. Hispaanlaste mereandide turg on rikkalikum kui meie oma, sealt võis leida nii kaheksajalgu, kalmaare kui ka hiidkrevette. Tänu sellele õppisin tundma erinevate meresaaduste toite ja valmistamisviise. Rahvustoiduks on Hispaanias *paella*. Väga maitsev oli ka üks munamagustoit nimega *flan*. Ning kuulsad hispaania suupisted ehk *tapased*- neid leidis igast restoranist või baarist.

Martos oli väike linn, aga väga ilus. Ümbruskonnas laiusid suured oliivipõllud ja mäed. Vabal ajal ronisime lähedal asuva mäe otsa, kus peeti hobused ja avanes võrratu vaade linnale. Käisime ära ka lähedal olevas suuremas linnas Jaenis, kus oli palju palme ja vaatamisväärsusi. Hispaanlased on usklikud inimesed, kirikuid on igas linnas ja külas. Need avaldasid muljet oma vanaaegse kauni stiiliga. Nädalavahetustel külastasin ööklubisid, kus kunagi igav ei hakanud. Kohalikud olid väga sõbralikud ja lõbusad. Pidu kestis alati varajaste hommikutundideni. Praktika ajal hakkasin aru saama hispaanlaste temperamendist. Kõik inimesed ei peagi olema tuimad ja võivad alati naeratada. Mõnikord see lahkus, suur sõbralikkus ja liigne tähelepanu muutus mõnikord tüütavaks, kuid siis sisestasin endale, et olen võõral maal ja mul tuleb sellega harjuda, kuni seal viibin.

Olen arvamusel, et see välispraktika tuli mulle paljus kasuks, kuigi vahel oli koduigatsus ikka väga suur. Ma sain täiendada oma võõrkeeleoskust ja teisest köögist praktilist kogemust juurde ning nägin kodust erinevat maailma ka.